

[Juul-Madsen.]

ner for hver eneste ejendom her i landet. Det skyldes også, at de højere skatter, som bliver følgen i form af grundbeskatningen til kommune og amt, bliver en kendsgerning, for selv om vi nok ved, at man teoretisk kan nedsætte promillerne, så har vi jo et erfaringsmateriale, der for det første viser, at man næppe nedsætter promillerne så meget, som man bør, selv i første omgang, og som også viser, at inden den næste 4 års periode er gået, er man for kommunernes vedkommende oppe på endnu højere promiller, end man var, da man startede ved den nye vurderingsperiode begyndelse, så i praksis betyder en høj vurdering også højere skatter. Dertil kommer, at det for en stor gruppe af borgere betyder højere formueskatter, og det vil endvidere accelerere hele problemet omkring overskud på ejendomsskemaet, det problem, som vi så ofte har talt om her i salen. Vi har fra konservativ side to gange stillet forslag med henblik på at søge dette problem løst, men det er stadig ikke løst, og det vil igen sige, at den nye situation vil medføre en alvorlig økonomisk konsekvens for husejerne i almindelighed og parcelhusejerne i særdeleshed.

Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at den tredjedel, der ejer nybyggede eller nyhandlede huse, i dag beskattes med 4 pct. af 1969-vurderingen. Hvis de nye vurderingstal holder, skulle denne lejeværdi, medmindre man ønsker at påføre parcelhuset nye bygningsdele, ligge på maksimalt $2\frac{3}{4}$ pct. af den 15. almindelige vurdering. For de to tredjedele af parcelhussektoren, som er bygget, købt eller handlet før december 1969, vil 4 pct. af 1965-vurderingen svare til noget i retning af 2 pct. af den 15. almindelige vurdering — eller 1973-vurderingen, hvad man nu vil kalde den.

Det må få mig til at drage den konklusion — jeg siger det med sigte først og fremmest på boligministeren og de forhandlinger, der skal føres i boligudvalget — at hvis vi skal have en ensartet lejeværdi for samtlige parcelhuse, hvad jeg mener vi bør have, så må et balancepunkt komme til at ligge på omkring 2 pct. Desuden bør loftet over amternes grundskyldpromiller, således som venstre og konservative har foreslået det, sænkes fra 20 til 15, og man bør på ny overveje et loft over kommunernes grundskyldpro-

miller. Endelig må den nye situation, ikke mindst i betragtning af, at finansministeren har bebudet en højere formueskat, medføre, at bundgrænsen for formueskatten hæves i takt med de nye stigninger, og der må skabes en løsning, således at i hvert tilfælde pensionisterne slipper for at betale skat af et eventuelt overskud på ejendomsskemaet. Jeg erindrer her om det konservative forslag om de første 4.000 kr. skattefrit, der stadig er til behandling i folketinget og nu er henvist til boligudvalget.

Må jeg sluttelig sige, at vi naturligvis også i den konservative folketingsgruppe er indstillet på, at der bør findes en løsning på de mere langsigtede boligproblemer. Jeg vil her henvise til, at formanden for den konservative folketingsgruppe på det repræsentantskabsmøde, der nylig er afholdt i det konservative folkeparti, har bedt om snart at få lovforslagene at se, så vi snart får et tydeligt udtryk fra regeringens side om, hvad det er, ejendomsbesidderne har i vente, hvad den hele snak om et boligforlig nu kan munde ud i — om der kan blive tale om et bredt forlig, eller om det, det i virkeligheden skal ende med, er et forlig alene mellem socialdemokratiet og SF. Vi ved, at befolkningen stønner under tunge økonomiske byrder på grund af regeringens udgiftspolitik, og også i den forbindelse må vi sige, at hvis regeringens boligpolitik i øvrigt skal betyde besparelser, må disse besparelser indgå i vore overvejelser vedrørende skattelovgivningen, således at der ikke bliver tale om forøgede byrder, men i forbindelse med besparelser i boligsektoren bliver tale om en direkte skattelettelse.

Jeg vil endelig gerne sige, at boligpolitikken bør kendetegnes ved, at de, der selv vil gøre en indsats for at løse deres boligproblem, ikke forfølges, men tværtimod får et skulderklap, ligesom vor skattepolitik bør indrettes, så det kan betale sig at sætte sin indkomst i vejret.

Sluttelig dette: medfører et snævert boligforlig mellem S og SF nye, store byrder for parcelhusejerne, vil det konservative folkeparti arbejde for, at reglerne bliver ændret, når vi får en ny regering.

Dahlgaard: Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede, har jeg fået fornøjelsen at komme med nogle synspunk-